

РЕШЕНИЕ

№ 528

гр. София, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2988** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от З. Б. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], №14Б, ап. 40, против решение № ПИ-86/11.03.2022г. на Директора на ТД на НАП- С., с което е оставена без уважение жалба и с вх. №0220022-000-0094641/02.03.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по молба за погасяване по давност на задължения по изпълнително дело №160151676/2016 г. Релевиран са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му. В с.з. редовно призована жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрк. Б., счита, че атакуваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

Срещу жалбоподателката З. Б. К., ЕГН [ЕГН], е образувано изпълнително дело

№160151676/2016 г.

На 14.12.2016 г. до лицето е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С 160022-048-0116325/14.12.2016 г., с което лицето е поканено в 7-дневен срок да плати доброволно задълженията си ведно с лихвите, които към тази дата били в общ размер на 13 176,33 лв. Съобщението е връчено по пощата на 23.12.2016 г., видно от приложената обратна разписка.

За обезпечаване на публичните вземания по горепосоченото изпълнително дело, публичният изпълнител е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С 160022-022-0051650/14.12.2016 г., с което е наложен запор върху МПС - товарен автомобил марка М., собственост на З. Б. К. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С160022-022- 0051659/14.12.2016 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка находяща се в ТБ „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ за сумата от 13 176,33 лв.

На 07.02.2022 г. жалбоподателката е подала Молба с вх. №С220022-000-0050445/07.02.2022 г., с която прави възражение за изтекла погасителна давност и моли задълженията ИЛ от 2016 г. да бъдат отписани поради изтекъл период от 5 години. Моли да бъдат вдигнати наложените запори.

От страна на публичния изпълнител е издадено Разпореждане, но с изх. №С220022-137-0002571/02.03.2022 г., с което на основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК е постановен отказ за прекратяване поради изтекла погасителна давност събирането на вземания в общ размер 1643,84 лв., от които главница в размер на 819,67 лв. и лихва 824,17 лв. Няма данни същото да е било връчено./

Подадена е била жалба с вх. №С220022-000- 0094641/02.03.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. от жалбоподателката срещу Мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по молба с вх. №94-3-12/07.02.2022 г. за погасяване по давност на задължения по изпълнително дело №160151676/2016 г. По жалбата в законоустановения срок решаващият административен орган е постановил решение № ПИ-86/11.03.2022г., с което е оставена без уважение жалба с вх. №0220022-000-0094641/02.03.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по молба за погасяване по давност на задължения по изпълнително дело №160151676/2016г.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я прави процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

При извършената, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът

намира, че по същество жалбата е основателна.

При служебно извършената проверка съдът установи, че оспореното решение е валиден административен акт, издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му от закона правомощия, като съгласно чл. 266 от ДОПК, това е директорът на компетентната териториална дирекция - случая директорът на ТД на НАП - С..

Спорът понастоящем между жалбоподателя и приходната администрация е правен и се състои в тълкуване на разпоредбата на чл.171 ал.1 и 2 ат ДОПК.Няма спор по фактите в производството: Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните задължения се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се платят, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. С изтичането на 10- годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите по чл. 188 и чл. 189 от ДОПК. Давността спира при определени условия, изчерпателно изброени в ал. 1 на чл. 172 от ДОПК, и се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия за принудително изпълнение - чл. 172, ал. 2 от същия кодекс.

В конкретния случай е налице мълчалив и изричен отказ на публичния изпълнител за отписване поради изтекла давност на процесните публични вземания с аргумента, че давността за посочените задължения е спряна на основание чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, а именно с налагането на обезпечителни мерки с Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №0160022-022-0051650/14.12.2016 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С160022-022-0051659/14.12.2016 г.

Видно от наличните по административната преписка доказателства, задълженията на длъжника, по отношение на които се иска погасяване по давност произтичат от изискуеми вземания за данъци, и конкретно по ЗДДФЛ, установени с подадени от задълженото лице данъчни декларации за 2012 г., 2013 г., 2014 г.

Съгласно нормата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Следователно 5-годишният срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК за задълженията за период 2012 г., които е следвало да се декларират и платят през 2013 г. е започнал да тече от 01.01.2014 г. и изтича на 01.01.2019 г.С оглед издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки не е налице спиране на давностния срок, както е приел АО, ще е налице такова, но само ако са наложени обезпечителни мерки и то от датата на налагането им.Такива данни по делото, за датата на налагането им обаче не са представени като доказателства от ответника.

Аналогично за задълженията касаещи календарната 2013 г. и 2014 г., 5-годишната

погасителна давност изтича съответно на 01.01.2020 г. и 01.01.2021 г., ако няма предприети действия по спиране и прекъсване на давността, такива данни по делото няма. В настоящия случай не е доказано налагането на обезпечителни мерки, а органа се позовава на издадени само ПНОМ с изх. №С160022-022-0051650/14.12.2016г. и ПНОМ с изх. №С160022-022-0051659/14.12.2016 г. Няма данни за дата на която са наложени ОМ, по делото е изпратен отговор от Първа инвестиционно банка, че посочената сметка на жалбоподателката е блокирана, без посочване на точна дата на налагане. АО следва да изчисли отново срока, вземайки предвид налице ли е спиране на петгодишната давност от датата на налагане на обезпечителните мерки. Чл. 172 ДОПК предвижда, че давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. От прекъсването на давността започва да тече нова давност.

С оглед горното съдът намира решение № ПИ-86/11.03.2022г. на Директора на ТД на НАП– С., с което е оставена без уважение жалба с вх. №0220022-000-0094641/02.03.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по молба за погасяване по давност на задължения по изпълнително дело №160151676/2016 г. за незаконосъобразен административен акт, поради което и същото следва да бъде отменено и преписката върната на АО за ново произнасяне.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на З. Б. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], №14Б, ап. 40, Решение № ПИ-86/11.03.2022г. на Директора на ТД на НАП– С., с което е оставена без уважение жалба и с вх. №0220022-000-0094641/02.03.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по молба за погасяване по давност на задължения по изпълнително дело №160151676/2016 г.

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на публичен изпълнител при ТД на НАП С. по молба за погасяване по давност на задължения по изпълнително дело №160151676/2016 г.

ВРЪЩА преписката на публичния изпълнител при ТД на НАП – С. за ново произнасяне, при спазване на дадените в мотивите към настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: